

Slovenska
filharmonija
Glasbena galerija

PVC

PVC 6

Sezona 2023/24

Za odmik

PVC 6 Sezona 2023/24

26. maj 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Za odmik

Zbor
Slovenske
filharmonije

Urša Lah
dirigentka

Urška Križnik Zupan
harfa

Gioele Andreoli
korepetitor

Einojuhani Rautavaara (1928–2016)

Missa a cappella

Maša a cappella

Kyrie | Gospod, usmili se

Urška Šemrov, Federica Lo Pinto *sopran*

Gloria | Slava

Credo | Vera

Anamarija Kastelic *sopran*, **Ana Potočnik** *alt*,

Rok Ferenčak *tenor*, **Miha Bole** *bas*

Sanctus | Svet

Anamarija Kastelic *sopran*, **Robert Kožar** *tenor*,

Martin Kozjek *bariton*

Benedictus | Blagoslovljen

Urška Šemrov, Federica Lo Pinto *sopran*

Agnus Dei | Jagnje Božje

Nana Forte (1981)

Four sacred pieces

Štiri duhovne skladbe

Iam non dicam | Ne imenujem vas

Sancta Trinitas | Sveta Trojica

Tanto tempore | Toliko časa

O sacrum convivium | O, sveta večerja

Urška Šemrov, Polona Gregorc *sopran*

James MacMillan (1959)

O radiant dawn | O, Vzhajajoči

Data est mihi omnis potestas |

Dana mi je vsa oblast

Mitte manum tuam | Daj svojo roko

Tradiderunt me | Izročili so me

Os mutorum | Usta nemih

Sven-David Sandström (1942–2019)

Credo | Vera

Finski skladatelj **Einojuhani Rautavaara** je končal študij muzikologije na Univerzi v Helsinkih in se nato vpisal na študij kompozicije na Akademiji Sibelius. Leta 1957 je diplomiral v razredu Aarra Merikanta in že med študijem prejel štipendijo sklada Koussevitzky, ki mu je omogočila obisk Združenih držav Amerike. Tam je na prestižnem Juilliardu v New Yorku študiral v razredu Vincenta Persichettija ter obiskal več poletnih tečajev pod vodstvom Aarona Coplanda in Rogerja Sessionsa. Ob vrnitvi v Evropo se je dodatno izobraževal v švicarskem Asconu pri Wladimirju Voglu in v Kölnu pri Rudolfu Petzoldu. Leta 1966 se je zaposlil na Akademiji Sibelius, na kateri je poučeval vse do leta 1991.

V zgodnjih delih se je še prepuščal neoklasicizmu, velik vtis so med drugim nanj naredila dela Igorja Stravinskega, vseeno pa je v njem že tlela želja po raziskovanju novih poti. V tem času je s skladbami osvojil več kot ducat prvih nagrad, saj se je že v zgodnjem obdobju ponašal z izdelano kompozicijsko tehniko in neizmerno domišljijo. V petdesetih letih prejšnjega stoletja se je začel ozirati za novimi kompozicijskimi trendi iz tujine, tudi za serializmom. V dela je vpeljal konstruktivistična in avantgardna načela, ki so preplavila njegove sprva bolj tradicionalistične kompozicije. V določenih skladbah iz tega obdobja je tako bolj kot katerikoli drug finski skladatelj upošteval usmeritve serialistične kompozicijske tehnike, po drugi strani pa se kljub temu ni odvrnil od romantičnega kompozicijskega idioma, ki je zaznamoval tudi njegovo zrelo skladateljsko obdobje. V slednjem je Rautavaara posegel po stilističnem pluralizmu, znotraj katerega je stremel za postmodernistično uravnoveženostjo tako tradicionalnega kot modernističnega

kompozicijskega idioma, obenem je njegova dela vedno bolj prevevala nagnjenost k misticizmu. Po smrti leta 2016 je zapustil obsežen in raznovrsten glasbeni opus: kar osem simfonij, več koncertov in drugih orkestrskih ter vokalno-instrumentalnih del (med njimi tudi pet oper) ter obsežen korpus komorne in zborovske glasbe.

Missa a cappella (*Maša a cappella*) je eno njegovih zadnjih del. Prvič ga je v celoti izvedel Nizozemski radijski zbor v Utrechtu novembra 2011, prve klice, iz katerih je delo zraslo, pa so pognale že v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja. Rautavaara je mašo načrtoval že takrat, a je leta 1972 dokončal zgolj tretji stavek, *Credo (Vera)*. Pisanju preostalih stavkov se je zatem posvetil šele po letu 2010, ko ga je k temu spodbudilo skupno naročilo Nizozemskega radijskega zbora, sklada očeta Arthurja Bridgea, Glasbenega festivala Cheltenham in Švedskega radijskega zbora. *Veri* se je kmalu pridružilo še preostalih pet stavkov, ki so mašo zaokrožili v skladateljevem značilnem neoromantičnem slogu njegovega zadnjega kompozicijskega obdobja.

V mašo nas uvede valujoča tekstura prvega stavka, iz katere se mestoma vzdigujejo arhaične podobe gregorijanskega korala in prepletajoče se spevne linije. Začetni fluidni tok prekine abruptno homofon začetek *Slave*, ki zatem preide v mirnejše meandrične odseke. *Vera* v nadaljevanju zaznamuje izrazit ritmični pulz s kontrapunktično obarvanim sredinskim

delom, kljub bistveno zgodnejšemu nastanku pa ta del maše ne izstopa iz pozneje dokončane celote, temveč se z njo organsko spoji v enovito sakralno delo. Naslednji stavek, *Svet*, zaznamujeta sopranski in baritonski solistični part v izraznem dialogu ob barvni akordski spremljavi ostalih glasov, ki zopet stopijo v ospredje ob koncu stavka. Njegovim kromatičnim eskapadam sledi stavek *Blagoslovljen*, ki postopoma že napoveduje konec maše. V njem zopet zaslišimo valujoče teksture prvega stavka in solistične odseke, ki bogatijo bolj tradicionalistično izbran harmonski jezik. *Mašo a cappella* na koncu sklence resignirano občutje zadnjega stavka *Jagnje Božje*. Njegovo nežno zasnovano mestoma še vedno predrejo izbrane disonance Rautavaarovega mysticizma, s katerimi skladatelj izkazuje svojo nikoli zatrto naklonjenost do sodobne glasbe 20. in 21. stoletja.

Tradicijo z novimi kompozicijskimi težnjami uspešno združuje tudi slovenska skladateljica **Nana Forte**. Po maturi na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani in prejeti Škerjančevi nagradi se je odločila za študij kompozicije na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, ki ga je nato nadaljevala na Visoki šoli za glasbo Carla Marie von Webra v Dresdnu in na Umetniški univerzi v Berlinu. V svojem dosedanjem opusu skladateljica združuje več glasbenih zvrsti, od orkestrskih in komornih del do glasbenega gledališča ter vokalnih in vokalno-instrumentalnih kompozicij.

Največjo prepoznavnost je verjetno dosegla prav s svojimi zborovskimi deli. Ta so ji v njenih formativnih letih približala predvsem Mešani mladinski pevski zbor Veter in Akademski pevski zbor Tone Tomšič, v katerih je sodelovala kot

pevka. Prav v tistem obdobju je delovanje obeh sestavov zaznamovalo umetniško vodenje Urše Lah, ki je mlado skladateljico pogosto spodbujala k ustvarjanju novih del in po njih redno posega še danes.

Na spored tokratnega koncerta je dirigentka umestila cikel **Four sacred pieces** (*Štiri duhovne skladbe*), ki ga je Nana Forte leta 2015 napisala po naročilu francoskega vokalnega ansambla Epsilon in njegove dirigentke Maude Hamon-Loisance. Pod njenim vodstvom je sestav v določenem obdobju izvajal predvsem glasbo 16. stoletja in raziskoval zgodnje dvozborske motete tega časa, v luči navezovanja na glasbo sodobnosti pa je Maude Hamon-Loisance vzpostavila stik tudi s sodobnimi skladatelji, med drugim z Nana Forte. Ta je tako, ostajajoč zvesta svojemu izdelanemu glasbenemu izrazu, v ciklu *Štirih duhovnih skladb* raziskovala izrazne možnosti renesančna polifonije, ujete v formo dvozborja.

V prvem stavku, **iam non dicam** (*Ne imenujem vas*), je uglasbila izbrane odlomke iz *Evangelija po Janezu*, po katerih sta v 16. stoletju med drugim posegala tudi franko-flamski skladatelj Dominique Phinot in »naš« Jacobus Gallus. A v nasprotju z njima je jezik Nane Forte povsem sodoben, dvozborje ji je služilo kot temelj za raziskovanje bitonalnosti, imitacijske in kanonske tehnike pa eksperimentiranju z zanimivimi teksturnimi podobami. Skladba doseže svoj višek po vzhičenem odseku ponavljajočih se aleluj in se nato

zopet povrne v uvodne melodične invencije, ki zaokrožijo delo v celovit glasbeni izraz.

Iz prazno zvenečih kvint na podoben način vznikne tudi drugi stavek, **Sancta Trinitas** (Sveta Trojica), ki ga v nadaljevanju zaznamuje gostejši kontrapunkt enakomernejših ritmičnih vrednosti, v skladbi pa lahko zasledimo elemente tonskega slikanja (vzklik »kličemo te«, s triolo uglasbeno besedo »trojica« na višku kompozicije). Skladbo je leta 2017 v svoj spored vključil Svetovni zbor mladih in se z njo pod vodstvom madžarskega dirigenta Zoltána Pada predstavil na Madžarskem, v Srbiji, Bosni in Hercegovini, na Hrvaškem ter v Sloveniji.

Tanto tempore (Toliko časa) v nasprotju s prejšnjim stavkom uvodoma zaznamujejo poudarjeni ritmični predložki. Iz njih veje nemir in v nadaljevanju povsem prevzamejo ženske glasove, pod katerimi se razodeva počasnejša melodija v moških glasovih, skladba pa se nato na koncu izpoje v lesketajoče in radostne ponovitve aleluje.

Štiri duhovne skladbe v spokojnem razpoloženju zaokroža stavek **O sacrum convivium** (O, sveta večerja). V njem občasno še odmevajo prej omenjeni predložki, sicer pa stavek prek svojih zadržanimi toni mehko obarvanih harmonij deluje skorajda transcendentalno.

James MacMillan je študij glasbe končal na Univerzi v Edinburgu in se nato vpisal še na študij kompozicije na Univerzi v Durhamu, kjer je tudi doktoriral. Svoja prva zborovska dela je napisal še kot dijak Akademije Cumnock na Škotskem, kasneje pa je začel ustvarjati pod vplivom modernizma in poljskega

eksperimentalizma Witolda Lutosławskiego in Krzysztofa Pendereckega. Leta 1988 se je preselil nazaj na Škotsko in se intenzivneje usmeril k svojim nacionalnim ter verskim koreninam. Začel se je spraševati, kako bi lahko rimskokatoliške nazore, socialistična nagnjenja in ljubezen do domovine povezal med seboj in jih preli v glasbo. To ga je vodilo k preizpraševanju svojih dosedanjih kompozicijskih prijemov in k raziskovanju še večje glasbene izraznosti, pri čemer se zdi, da kljub morebitnim drugim zunanjim vplivom prav veroizpoved že od samih začetkov predstavlja najtrdnější temelj njegovega ustvarjanja.

Vse skladbe Jamesa MacMillana s tokratnega sporeda razen predzadnje, ***Tradiderunt me*** (*Izročili so me*), je založba Boosey in Hawkes povezala v zbirko *Strathclydskih motetov*.

Te je skladatelj ustvaril med letoma 2005 in 2010 za Komorni zbor Univerze v Strathclydu, ki naj bi s svojim petjem občasno obogatil liturgijo univerzitetne kapele oz. rimskokatoliške cerkve sv. Kolumba v Glasgowu. Nastalo je več obhajilnih spevov, ki jih je skladatelj zasnoval z mislijo na to, da bodo lahko po njih v prihodnosti posegli tudi drugi sestavi ob drugih priložnostih.

V skladbi ***O radiant dawn*** (*O, Vzhajajoči*) je za štiriglasni zbor v izčiščenem, a himničnem zanosu uglasbil besedilo antifone za 21. december, v srednjem delu skladbe pa besede preroka Izaije zaupal transcendentalnim ženskim glasovom v vzporednih tercah.

Motet ***Data est mihi omnis potestas*** (*Dana mi je vsa oblast*) je nastal za praznovanje Jezusovega vnebohoda, vanj je vključeno besedilo iz *Evangelija po Mateju*. Skladbo zaznamuje eno pomembnejših MacMillanovih kompozicijskih sredstev – ornamentacija, izhajajoča iz gelske psalmodije v škotski gelščini. Škotska, pa tudi irska tradicijska glasba je namreč eden izmed pomembnih skladateljevih virov navdiha, ki ga spremlja že od njegove mladosti, ko je z ansamblom igral v domačih pivnicah in drugih lokalih. Udaren začetek skladbe v unisonu se prelije v melizmatične aleluje prvih in drugih sopranov, ki jih prekinjajo homofoni vzkliki ostalih glasov. V sredinskem delu se glasbeni tok umiri, nakar se zopet povrne k melizmatiki (tokrat poverjeni nižjim glasovom) in izteče v nekaj mogočnih homoritmičnih vzklikov.

V motetu ***Mitte manum tuam*** (*Daj svojo roko*) zopet odmeva omenjena specifična ornamentacija s kratkimi predložki. Ta tokrat zaznamuje najnižji moški glas, ki ga ostali glasovi pretežno homofono spremljajo (najprej z besedilom, nato zgolj *boca chiusa*), nakar tudi sami posežejo po njegovi melodični invenciji. Kasneje se prepletejo v gostejšem imitacijskem kontrapunktu, ki se ob koncu skladbe spet umiri.

V nasprotju s *Strathclydskimi moteti* skladba ***Tradiderunt me*** (*Izročili so me*) izhaja iz zbirke responzorijev za sveto tridnevje pred veliko nočjo (*Tenebrae Responsories*), ki je nastala po naročilu komornega zbora Cappella Nova iz Anglije, vsebuje pa uglasbitve treh besedil, nanašajočih se na zadnje Jezusove besede. Skladba se začenja s tremi vzkliki naslovnih besed (»Izročili so me«) in se v nadaljevanju izrazno razvija prek pestrega

nabora kompozicijskih prijemov – večglasnih kanonov, padajočih sekvenc, barvite rabe kromatičnih postopov, izpostavljanja eteričnega zvena ženskih glasov ter značilne MacMillanove rabe ornamentacije.

Povsem kompozicijsko enovit pa je motet **Os mutorum** (*Usta nemih*) za dvoglasni ženski zbor in srednjeveško harfo, ki besedilo črpa iz srednjeveškega rokopisa iz 14. stoletja, najverjetneje izdelanega v avguštinskem samostanu na škotskem otoku Inchcolm (v škotski gelščini gre za t. i. Kolumbov otok, ki naj bi ga ta irski misijonar obiskal leta 567, v besedilu skladbe je sv. Kolumb tudi omenjen). Skladba sicer izvira iz uvodnega krožnega motiva (besed *Os mutorum* na tonih a-c-h-a), ki zaznamuje začetka obeh kitic. Angelske terce ženskega zbora se v njih izmenjujejo z razloženimi akordi strunskega glasbila, skladbo pa ob spremljavi harfe zaokrožijo imitacije lebdečih aleluj.

Švedski skladatelj **Sven-David Sandström** je v svojem obsežnem opusu, ki so ga zaznamovali vplivi modernizma, minimalizma in celo jazza, ustvaril več kot 300 del različnih zvrsti – orkestrskih in komornih skladb, oper, baletov, filmske glasbe in zborovskih del. Na Univerzi v Stockholmu je najprej končal študij umetnostne zgodovine in muzikologije. Nato se je vpisal na tamkajšnji Kraljevi kolidž za glasbo v razred Ingvarja Lidholma ter se udeleževal dodatnih izobraževanj pri Györgyju Ligetiju in Peru Nørgårdu. Kasneje je bil imenovan za profesorja in prorektorja te ustanove, kompozicijo pa je deset let poučeval tudi na Univerzi Bloomington v Indiani v Združenih državah Amerike.

Sven-David Sandström

Sprva je njegov opus obvladovala instrumentalna glasba (po njej je posegel celo Orkester Concertgebouwa), dokler ni leta 1982 nase opozoril s svojim monumentalnim *De ur alla minnen fallna - Missa da requiem (Popolnoma pozabljenim rekviemom)*, v katerem je uglasbil provokativno besedilo švedskega pesnika Tobiasa Berggrena. Na njegove glasbene poglede je pomembno vplivalo sodelovanje v Motetnem zboru Hägersten, v katerem je pel več kot dvajset let. V njem je spoznaval raznovrstno zborovsko literaturo in imel priložnost izvajati tudi svoja dela. Med Sandströmove osrednje stvaritve prištevamo prav *High Mass (Visoko mašo)*, oratorij *Mojzes* in opero *Staden (Mesto)*.

Sprva je Sandström veljal za enega najizrazitejših švedskih modernističnih skladateljev, sčasoma pa se je v osemdesetih letih prejšnjega stoletja (podobno kot pri Rautavaari) njegov napredni kompozicijski jezik omehčal. Postal je preprostejši, se začel nagibati k neoromantiki, rabi tonalnosti in modalnosti ter v ospredje vedno bolj postavljaj pomen glasbene izraznosti.

Slednje zagotovo preveva tudi **Credo (Vero)**, ki zaokroža nocojšnji spored. Skoraj desetminutno delo sestavlja devet krajših t. i. stavkov, v vsakem se je skladatelj posvetil enemu izmed odsekov sakralnega besedila, a kljub temu ustvaril enovito kompozicijo. Na prelomu stoletja (leta 2000) jo je napisal po naročilu

Pretežno
vokalni
cikel

Nordijskega odbora za glasbo (NOMUS) ter jo posvetil vokalnemu ansamblu Ars Nova iz Københavna. Skladba torej sodi v njegovo zrelo obdobje, ki ga zaznamuje harmonsko bogat, a hkrati dostopnejši ter preglednejši kompozicijski stavek. Z mislijo na čim nazornejšo ponazoritev besedila se Sandström (podobno kot Nana Forte) mestoma poslužuje tonskega slikanja (besedilo »iz Marije Device« ponazarja odsek ženskega zbora, besede »bil je tudi križan« so uglasbene izrazito disonančno, stavek »je od mrtvih vstal« pa seli krajši motiv iz najnižjega v najvišji glas). S sintezo dosedanjih izkušenj je skladatelju uspelo ustvariti svežo interpretacijo enega pomembnejših katoliških besedil, ki s svojo izraznostjo vsakič znova prevzame tako poustvarjalce kot poslušalce.

Tisa Mrhar

VIPAVA
1894

Pokoncertno druženje občinstva z nastopajočimi ob ponudbi izbranih vrhunskih slovenskih vin

Ministrica za zdravje opozarja:
Prekomerno uživanje alkohola lahko škoduje zdravju!

Prodaja

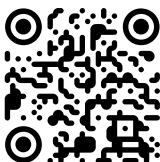
**Slovenska
filharmonija**

Glasba, vedno nova

T +386 1 24 10 800

E info@filharmonija.si

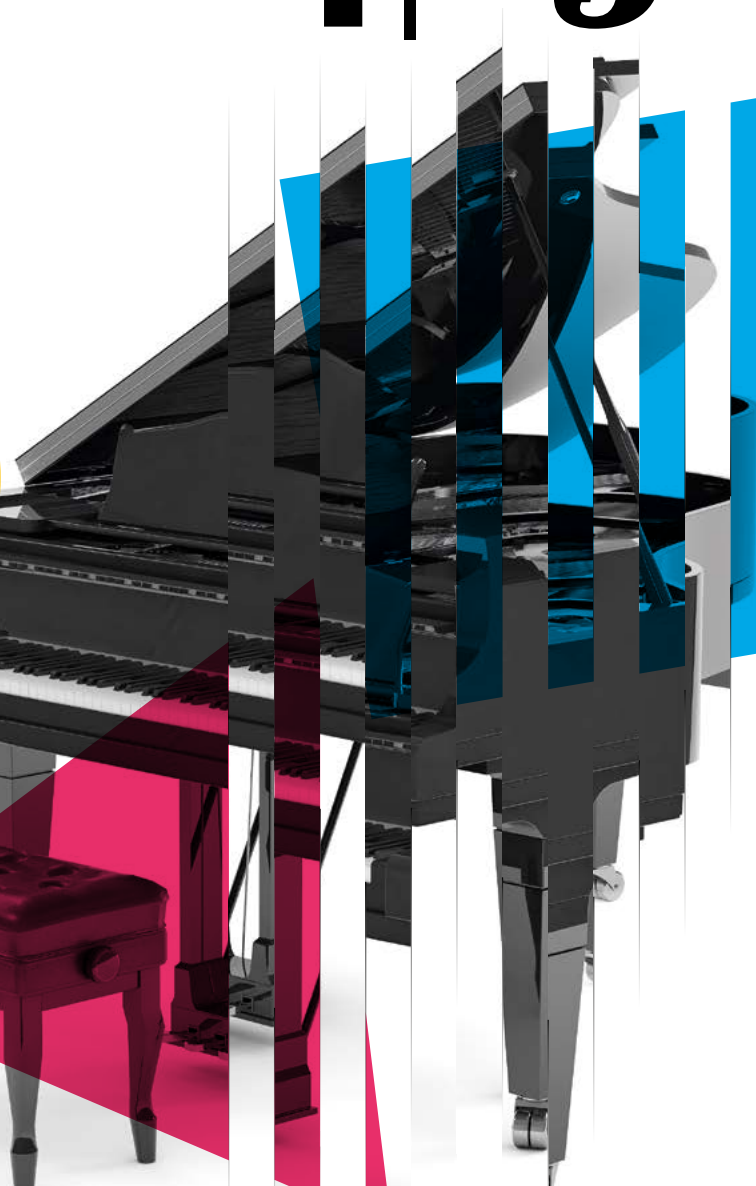
www.filharmonija.si

**Možnost
spletnega
nakupa!**

abonmajev 24|25

19. JUNI 2024
MUSIKVEREIN.AT

19:30 UHR
GROSSER SAAL

Kozina - Skrjabin - Sibelius

ORCHESTER DER SLOWENISCHEN PHILHARMONIE

Douglas Boyd - *Dirigent*
Alexander Gadjiev - *Klavier*

19. junij 2024 ob 19.30

Musikverein, Dunaj

Orkester Slovenske filharmonije

Douglas Boyd *dirigent*

Alexander Gadjiev *klavir*

Spored:

Marjan Kozina: Bela krajina

Aleksander Skrjabin: Koncert za klavir in orkester
v fis-molu, op. 20

Jean Sibelius: Simfonija št. 5 v Es-duru, op. 82

S Slovensko filharmonijo na Dunaj

Veliki abonma

Z nakupom **Velikega abonmaja** lahko v sezoni 24/25 po posebej dostopni ceni obiščete vseh **16 koncertov** treh abonmajskih ciklov, ki jih Slovenska filharmonija izvaja v Cankarjevem domu – **SMS, FKK in SOS**.

Veliki abonma zajema sedež v abonmaju SMS (četrtek ali petek), sedež v abonmaju FKK (četrtek ali petek) in sedež v abonmaju SOS, pri čemer mora abonent ob nakupu Velikega abonmaja v vseh treh abonmajih (SMS, FKK in SOS) **izbrati isto kategorijo sedeža**.

Abonenti Velikega abonmaja na Dunaj brezplačno!

Abonentom, ki boste nakup Velikega abonmaja za sezono 24/25 opravili pred **1. junijem 2024**, Slovenska filharmonija **podarja enodnevni izlet na Dunaj z obiskom koncerta** Orkestra Slovenske filharmonije in pianista Alexandra Gadjeva, ki bo v sredo, 19. junija 2024, v Veliki dvorani tamkajšnjega Musikvereina.

Izlet in obisk koncerta bo Slovenska filharmonija organizirala v sodelovanju s turistično agencijo INES TOURS. Za več informacij obiščite spletno stran **www.filharmonija.si**.

Prijave sprejemamo do 1. junija 2024
na **aleksandra.korbar@filharmonija.si**.

Izleta in koncerta se lahko udeležijo tudi **drugi zainteresirani**. Cena za neimetnike Velikega abonmaja je 80,00 EUR na osebo. **Prijave** so možne **do 1. junija 2024** na **info@ines-tours.si**. Prednost pri prijavi bodo imeli imetniki Velikega abonmaja.

Soorganizatorja koncerta:

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE
BOTSCHAFT DER REPUBLIK SLOWENIEN

Slovenski
kulturno-informacijski center
SKICA DUNAJ

Slovenska
filharmonija

Glasba, vedno nova

Urša Lah

dirigentka

Foto: osebni arhiv

Urša Lah je z odliko končala študij glasbene pedagogike na ljubljanski Akademiji za glasbo in zborovskega dirigiranja na Univerzi v Tromsu v razredu Ragnarja Rasmussena. Dirigentsko znanje je izpopolnjevala tudi na izobraževalnih seminarjih Mednarodne zveze za zborovsko glasbo (IFCM) in Evropske zborovske zveze (ECA). Kot pevka je sodelovala v nekaterih najboljših slovenskih vokalnih sestavih ter bila med letoma 1992 in 1996 članica profesionalnega Slovenskega komornega zbora (danes Zbor Slovenske filharmonije).

Z zboroma MeMPZ Veter (1993–2009) in APZ Tone Tomšič (2002–2009) je dosegla številna prva mesta, zlate plakete in posebne nagrade za izbor sporedov ter interpretacije na tekmovanjih v Sloveniji in tujini. Trikrat je bila nagrajena

tudi kot najboljša dirigentka tekmovanja. Med tekmovalnimi dosežki izstopa zmaga v finalu za veliko zborovsko nagrado Evrope v madžarskem Debrecenu leta 2008. Med letoma 1998 in 2002 je vodila tudi Komorni zbor RTV Slovenija, s katerim je krstno izvedla mnoga dela sodobnih slovenskih skladateljev, obogatila radijski arhiv s posnetki skladb domačih in tujih skladateljev 20. stoletja in pripravila izvedbe številnih vokalno-instrumentalnih del ter projektov. V letu 2006 je soustanovila Pevsko šolo za zborovske pevce pri Glasbeni matici Ljubljana, jo tri leta vodila in v njej poučevala ansambelsko petje.

Je prejemnica Župančičeve nagrade Mestne občine Ljubljana (2008) in Gallusove plakete Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (2009).

Od jeseni 2009 živi na Norveškem. Kot izredna profesorica je poučevala dirigiranje in vodenje ansamblov na dveh norveških univerzah: Univerzi v Tromsu ter Norveški univerzi za znanost in tehnologijo v Trondheimu. Bila je umetniška vodja in dirigentka Univerzitetnega zbora Mimas, Vokalnega ansambla glasbenega konservatorija UiT in Opernega zbora pokrajine Finnmark. Kot zborovodkinja za vokalno-instrumentalne produkcije ter opere je sodelovala tudi s tremi poklicnimi norveškimi orkestri, trenutno pa je zaposlena kot zborovodkinja opernega in otroškega zbora v Simfoničnem orkestru in operi v Trondheimu.

Obenem je predavateljica na seminarjih za zborovske dirigente, članica žirij mednarodnih zborovskih in dirigentskih tekmovanj ter umetniška vodja mednarodnega Komornega zbora Utopija in realnost.

Urška Križnik Zupan *harfistka*

Foto: Iztok Zupan

Glasbena pot harfistke **Urške Križnik Zupan** se je začela z učenjem klavirja, pozneje pa jo je čar zvoka strun pripeljal do harfe. Študirala je pri dveh predanih profesorjih, Daliborju Bernatoviću ter Rudi Ravnik Kosi, pri kateri je leta 2003 diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Poleg formalnega izobraževanja se je udeležila več mojstrskih tečajev za solistično in komorno muziciranje, kjer je izpopolnjevala svoje glasbene veščine pod vodstvom priznanih mentorjev. Že med študijem je koncertirala kot solistka pa tudi v različnih komornih

Pretežno
vokalni
cikel

skupinah na mnogih glasbenih festivalih, med katerimi velja omeniti Festival Ljubljana, Piranske glasbene večere, Festival Slowind, Vranske poletne večere, in v Komornem studiu programa ARS. Prejela je več nagrad na državnih glasbenih tekmovanjih ter bila štipendistka kluba Soroptimist, kar je bila dodatna potrditev njenega talenta in trdega dela. Ob koncertiranju se že vrsto let posveča pedagoškemu delu in prenaša znanje na nadarjene glasbenike mlajše generacije. Posebno mesto v njenem ustvarjanju zavzema slovenska glasba za harfo, saj je krstno izvedla številne skladbe slovenskih skladateljev. Snemala je za arhiv Radia Slovenija. Pri ZKP RTV je leta 2022 izšla zgoščenska *Večerna sanjarjenja* s sopranistko Andrejo Zakonjšek Krt. Od leta 2003 je solo harfistka v Orkestru Slovenske filharmonije.

Einojuhani Rautavaara

Missa a cappella

Maša a cappella

Kyrie

Gospod, usmili se

Gospod, usmili se.
Kristus, usmili se.
Gospod, usmili se.

Gloria

Slava

Slava Bogu na višavah
in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.
Hvalimo te, slavimo te,
molimo te, poveljučujemo te,
zahvaljujemo se ti zaradi tvoje velike slave.

Gospod Bog, nebeški Kralj,
Bog Oče vsemogočni.
Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus,
Gospod Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov.
Ti odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.
Ti odjemlješ grehe sveta,
sprejmi našo prošnjo.
Ti sediš na desnici Očetovi, usmili se nas.

Zakaj edino ti si Sveti,
edino ti Gospod, edino ti Najvišji,
Jezus Kristus, s Svetim Duhom:
v slavi Boga Očeta.
Amen.

Credo
Vera

Verujem v enega Boga,
Očeta vsemogočnega,
Stvarnika nebes in zemlje,
vseh vidnih in nevidnih stvari.

In v enega gospoda Jezusa Kristusa,
edinorojenega Sina Božjega,
ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki
in je Bog od Boga, luč od luči,
pravi Bog od pravega Boga,
rojen, ne ustvarjen,
enega bistva z Očetom,
in je po njem vse ustvarjeno;
ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja
prišel iz nebes.

In se je utelesil po Svetem Duhu
iz Marije Device in postal človek.
Bil je tudi križan za nas,
pod Poncijem Pilatom je trpel
in bil v grob položen.
In tretji dan je od mrtvih vstal,
po pričevanju Pisma.
In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi.
In bo spet prišel v slavi soditi žive in mrtve
in njegovemu kraljestvu ne bo konca.

In v Svetega Duha, Gospoda, ki oživlja,
ki izhaja iz Očeta in Sina,
ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo;
ki je govoril po prerokih.

In v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev.
Priznavam en krst v odpuščanje grehov.

In pričakujem vstajenja mrtvih
in življenja v prihodnjem veku.
Amen.

Sanctus – Benedictus **Svet – Blagoslovljen**

Svet, svet, svet si ti,
Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hozana na višavah.
Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

Agnus Dei **Jagnje Božje**

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
podari nam mir.

Nana Forte

Four sacred pieces

Štiri duhovne skladbe

Iam non dicam **Ne imenujem vas**

Ne imenujem vas več služabnike,
ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar;
vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel
vse,
kar sem slišal od svojega Očeta. (Jn 15,15)
Aleluja.

Ko pa pride Tolažnik, ki vam ga bom poslal od Očeta,
Duh resnice, ki izhaja od Očeta,
bo on pričeval o meni. (Jn 15,26)

Aleluja.

Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam.

(Jn 15,14)

Aleluja.

Sancta Trinitas

Sveta Trojica

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas.

Kličemo te, molimo te, slavimo te, poveljučujemo te.

O blažena Trojica.

Naj bo slavljeno ime Gospodovo zdaj in vekomaj.

Tanto tempore

Toliko časa

Toliko časa sem med vami in me nisi spoznal?

Filip, kdor je videl mene, je videl Očeta. (Jn 14,9)

Aleluja.

O sacrum convivium

O, sveta večerja

O sveta večerja, v kateri prejemamo Kristusa,

obhajamo spomin njegovega trpljenja,

duša se nam napolnjuje z milostjo

in nam daje poročstvo prihodnje slave. Aleluja.

James MacMillan

O radiant dawn

O, Vzhajajoči

O Vzhajajoči, svit večne luči in sonce pravice:
pridi in razsvetli vse, ki sedijo v temi in smrtni senci.
(antifona za 21. december)

Izaija je prerokoval: »Ljudstvo, ki je hodilo v temi,
je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi
smrtno senco je zasvetila luč.« (Iz 9,1)

Amen.

Data est mihi omnis potestas

Dana mi je vsa oblast

Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. (Mt 28,18)
Aleluja.

Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence:
krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha.

(Mt 28,19)

Aleluja.

Mitte manum tuam

Daj svojo roko

Daj svojo roko in spoznaj znamenja žeblicev, aleluja,
in ne bodi neveren, ampak veren, aleluja. (Jn 20,27)

Tradiderunt me

Izročili so me

Izročili so me v roke brezbožnih in med krivičnike
so me vrgli in niso prizanesli moji duši. Zbrali so se
močni zoper mene in kot velikani so nastopili proti
meni. Tujci so se uprli zoper mene in močni so mi
hoteli ugrabiti dušo.

Os mutorum

Usta nemih

Usta nemih, luč slepih, noga hromih,
iztegni svojo roko padlim.

Utrdi slabotnega in bolnega popravi.

O, Kolumba, upanje Škotov,

daj, da po posredovanju tvojih blaženih zaslug
postanemo vrstniki angelov.

Aleluja.

Sven-David Sandström

Credo

Vera

(Besedilo enako stavku *Credo* Einojuhanija Rautavaare.)

GLASBENIK SEM

Slovenska filharmonija se pridružuje dobrodelni akciji zagotavljanja pomoči otrokom in mladostnikom iz socialno in ekonomsko ogroženih okolij pri razvijanju njihovih glasbenih potencialov, ki jo s skladom **Glasbenik sem** izvaja Zveza prijateljev mladine Slovenije. Otrokom in mladostnikom, ki si želijo glasbenega ustvarjanja in zanj nimajo možnosti, želi omogočiti glasbeno izobrazbo ali pomagati pri nakupu inštrumenta. Tako mladi ne bodo prikrajšani za možnost pridobivanja glasbenega znanja in razvoja svojega talenta.

Slovenska filharmonija se ob tem zavezuje, da bo izbranim prejemnikom pomoči iz sklada **Glasbenik sem** pomagala pri uveljavljanju njihovega glasbenega talenta in pridobljenega znanja.

Zato vas, cenjene poslušalke in poslušalci, prijazno vabimo, da tudi vi po svojih močeh prispevate v sklad **Glasbenik sem**.

Z načinom delovanja sklada **Glasbenik sem** se lahko seznanite na zgornji povezavi.

Slovenska
filharmonija

Če želite podpreti otroke in mladostnike
pri njihovem glasbenem razvoju,
jim lahko pomagate z nakazilom:

Zveza prijateljev mladine Slovenije

Dimičeva ulica 9, 1000 Ljubljana

TRR: SI56 0310 6100 1018 757

Sklic: SI00 245018

Namen: SF – Glasbenik sem

QR-oda za nakazilo, ki jo
prebere aplikacija vaše
mobilne banke.

*Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije®*

Maj, junij 2024

SMS 6

Za pianiste

30. in 31. maj 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Valentin Urjupin *dirigent*

Alexander Gadjiev *klavir*

Spored:

Aleksander Skrjabin: Koncert za klavir in orkester v fismolu, op. 20

Dmitrij Šostakovič: Simfonija št. 4 v c-molu, op. 43

VIP 5

Za dušo

7. junij 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar *dirigent*

Mojca Bitenc *sopran*

Nuška Drašček *mezzosopran*

David Jagodic *tenor*

Matija Bizjan *bas*

Spored:

Antonín Dvořák: Stabat Mater, op. 58

Slovenska
filharmonija

FKK 6

Za konec sezone

13. in 14. junij 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Toby Thatcher *dirigent*

Sorin Crudu *oboa*

Spored:

Antonín Dvořák: Uvertura Karneval, op. 92

Richard Strauss: Koncert za oboo in mali orkester
v D-duru, TrV 292

Antonín Dvořák: Simfonija št. 7 v d-molu, op. 70

 eurolakat

Sio1NET.

TAM TAM

POLZELA
SINCE 1927

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Pretežno vokalni cikel – PVC 6

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in

umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtorica spremne besede: Tisa Mrhar

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.

Prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, maj 2024

Redakcija koncertnega lista je bila končana 22. maja 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10

1000 Ljubljana

T +386 1 2410 800

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija